

A.N. 1565/1939 (ΦΕΚ Α 16) : Περί κώδικος ασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος

ΤΜΗΜΑ Α'

'Αρθρο 1: Περί αδείας ασκήσεως της ιατρικής

1. Δια την άσκηση της ιατρικής και την χρησιμοποίησιν του τίτλου ιατρού, απαιτείται άδεια, χορηγουμένη κατα τας διατάξεις του παρόντος.

Προς άσκησης της ιατρικής εξομοιούται και η κατοχή οιασδήποτε εμμίσθου ή τιμητικής θέσεως, δι'ην απαιτείται ως εφόδιον το πτυχίον της Ιατρικής Πανεπιστημιακής Σχολής.

'Αρθρο 2:

Την άδειαν χορηγεί ο Υπουργός Κρατικής Υγιεινής και Αντιλήψεως εντός ενός μηνός από της υποβολής, της αιτήσεως του ενδιαφερομένου, δια πράξεως του δημοσιευομένης εις την εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η τοιαύτη πράξις του Υπουργού ανακοινούνται εις το οικείον Υγειονομικόν Κέντρον και εις τον οικείον Ι. Σύλλογον.

Επιμελεία του Συλλόγου κοινοποιείται η πράξις αύτη εις τον ενδιαφερόμενο συντασσομένου αποδεικτικού.

'Αρθρο 3:

Ινα χορηγηθή άδεια ασκήσεως της ιατρικής απαιτείται ο αιτών:

α) Να είναι πτυχιούχος της ιατρικής Σχολής ημεδαπού Πανεπιστημίου. Οι πτυχιούχοι ξένων σχολών, ινα τύχωσιν άδειας, δεον να έχωσιν υποστή επιτυχώς την υπό των κειμένων Νόμων προβλεπομένην δοκιμασίαν.

Πτυχιούχοι μη ασκήσαντες την ιατρικήν επί μίαν συνεχή πενταετίαν και απομακρυθέντες κατά τον χρόνον τούτον των επιστημονικών των ασχολιών, δέον να υποβληθώσιν εις ετησίαν άσκησιν εις νοσηλευτικά ιδρύματα ή ιατρεία ή εργαστήρια οριζόμενα δι'αποφάσεως του Υπουργού Κρατικής Υγιεινής και Αντιλήψεως

β) Να είναι πολίτης Ελλην μη διατελών υπό στέρησιν των πολιτικών αυτού δικαιωμάτων ή απαγόρευσις ή δικαστικήν αντίληψιν. Κατ'εξαίρεσιν δύναται να χορηγηθή άδεια εξασκήσεως της ιατρικής εις ομογενείς ιατρούς μη κεκτημένους την ελληνικήν ιθαγένειαν επιθυμούντας να εγκατασταθώσιν εν Ελλάδι εφ' όσον κέκτηνται την νενομισμένην άδειαν εργασίας και διαμονής.

Δεν απαιτείται άδεια δι'ιατρούς ξένης ιθαγενείας νομίμως ασκούντας την ιατρικήν εν τη αλλοδαπή, προκειμένου ούτοι να έλθωσιν εν Ελλάδι προς επίσκεψιν ασθενούς. Οι ούτως όμως ευρισκόμενοι εν Ελλάδι δεν δύναται να επισκεφθώσιν άλλον ασθενή, ει μη μόνον εν Συμβουλίω μετά έλληνας ιατρού και μετά προηγουμένην άδειαν του οικείου Συλλόγου χορηγουμένη τη αιτήσει έλληνας ιατρού. Το τελευταίον τούτο ισχύει και δια πάντα εξ άλλου λόγου ευρισκόμενου εν Ελλάδι αλλοδαπόν ιατρόν.

"Κατ' εξαίρεσιν επιτρέπεται η χορήγησις αδείας ασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος εν Ελλάδι εις τους έχοντας υπηκοότητα ή προστασίαν ξένου Κράτους, ούτινας η νομοθεσία επιτρέπει την άσκησιν του ιατρικού επαγγέλματος εις τους Έλληνας υπηκόους τους εγκατεστημένους εις το έδαφος του Κράτους τούτου" (προσθ. του μέσα σε "" εδαφ. δια του Ν.Δ. 1096/49).

γ) Να έχη ο αιτών εκπληρώσει τας στρατιωτικάς αυτού υποχρεώσεις, αν υπέχη κατά Νόμον τοιαύτας ή να έχη απαλλαγή τούτων.

δ) Να μη έχη καταδικασθή εις εγκληματικήν ποινήν επί κλοπή, απάτη, υπεξαίρεσει, πλαστογραφία, εκβιάσει, κιβδηλεία, παραχαράξει ή να μη έχη καθ'

υποτροπήν τιμωρηθή επί πλημμελήματι συνεπαγομένω στέρησιν των πολιτικών δικαιωμάτων, εκτός αν επικαλήται ο αιτών εξαιρετικούς λόγους συνηγορούντας υπέρ της χορηγήσεως της αδείας περί ών γνωμοδοτεί το ΑΠΣΙ.

ε) Να σημειώται εν τη αιτήσει ο Ιατρικός Σύλλογος, εις την περιφέρεια του οποίου ο ιατρός προστίθεται να έχη την επαγγελματικήν αυτού εγκατάστασιν.

ς) Να έχη εκδοθή πιστοποιητικόν κοινωνικών αυτού φρονημάτων συμφώνως τω Α.Ν. 1075/38.

"Άρθρο 4 :

1. Δια Β.Δ/τος προκαλουμένου υπό του επί της Κοιν. Προνοίας Υπουργού, μετά πρότασιν του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου δύναται να καθορισθώσιν αι προϋποθέσεις υπό τας οποίας, πόλεις, κωμοπόλεις, χωρία ή συνοικισμοί δύνανται, δι' αποφάσεων του αυτού Υπουργού, εδιδόμενων εκάστοτε μετά γνώμην του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου να κηρύσσονται προσωρινώς κεκορεσμένοι Ιατρών.

2. Δια Β.Δ/τος εκδιδόμενου προτάσει του επί της Κοιν. Προνοίας Υπουργού δύναται να απαγορευθή προσωρινώς η επαγγελματική εγκατάστασις Ιατρών μη κεκτημένων άδειαν ιατρικής τινος ειδικότητος εις μέση της υπαίθρου Χώρας αριθμούνται άνω των πέντε χιλιάδων κατοίκων. Η απαγόρευσις αύτη δύναται να επιβληθή είτε εις ωρισμένας μόνον περιφέρειας της Χώρας είτε καθ' άπασαν την Επικράτειαν. Το αυτό Β.Δ/γμα δύναται να απαγορεύση προσωρινώς την επαγγελματικήν εγκατάστασιν Ιατρών κεκτημένων άδειαν χρησιμοποίησεως τίτλου οιασδήποτε Ιατρικής ειδικότητας εις Πόλεις αριθμούσας "άνω" των τριάκοντα χιλιάδων κατοίκων.

Ο πληθυσμός λογίζεται βάσει της τελευταίας επισήμου απογραφής.

(Η λέξις "άνω" τίθεται κατά τροποποίησιν του άρθρου 2ου παρ. 1 του κυρωτικού Ν. 2049/52).

3. Ιατροί συμπληρώσαντες κατά τ' ανωτέρω τριετή εν συνόλω θητείαν εις μέρη ή πόλεις της υπαίθρου χώρας, κατά βεβαίωσιν του οικείου Ιατρικού Συλλόγου και του Υγειονομικού Κέντρου, δύνανται να ασκήσωσι περαιτέρω την ιατρικήν εις την πεφιφέρνηαν οιοσδήποτε Ιατρικού Συλλόγου, "παρά τον κηρυχθέντα κορεσμόν" (η μέσα σε "" φράσις προσετέθη δια της παρ. 1 του άρθρου 2ου του κυρωτικού Ν. 2049/52).

4. Δια τους πτυχιούχους της ιατρικής του διανύοντας αποδεδειγμένως την υπό του Νόμου περί ιατρικών ειδικοτήτων προβλεπομένην άσκησιν εις τα προς τούτου ανεγνωρισμένα Νοσηλευτικά Ιδρύματα η κατά την 1ην παράγραφον του παρόντος άρθρου απαγόρευσις ισχύει μετά την συμπλήρωσιν του προβλεπομένου χρόνου ασκήσεως.

Δια του αυτού Β.Δ/τος κανονισθήσονται αι λεπτομέρειαι αι αναγκαίαι δια την εφαρμογήν του παρόντος.

5. Οι κατά την παράβασιν του παρόντος και του εκδοθησομένου Β.Δ/τος ασκούντες το επάγγελμα εις μέρη ή πόλεις εις άς απαγορεύεται η επαγγελματική εγκατάστασις νέων ιατρών τιμωρούνται με τας ποινάς του άρθρου 113 του Α.Ν. 1565/39 ανεξαρτήτως των δυναμένων να επιβληθώσι πειθαρχικών κυρώσεων" (αντικ. του άρθρου 4 ως άνω δια του άρθρου 1 Α.Ν. 1843/52 κυρωθέντος δια του Ν. 2049/52).

'Άρθρο 5:

1.Στέρησις πολιτικών δικαιωμάτων εφ' οσον αύτη δεν κατεγνώσθη δι' ωρισμένον χρόνον και δικαστική απαγόρευσις ή αντιληψις συνεπάγεται την ακύρωσιν της χορηγηθείσης αδείας.

2.Παραίτησις από της ασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος, συνεπάγεται

ανάκλησιν της χορηγηθείσης αδειας δι' αποφάσεως του Υπουργού, δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και κοινοποιουμένης προς τε το οικείον Υγειονομικόν Κέντρον και τον οικείον Ιατρικόν Σύλλογον.

'Αρθρο 6:

Η ισχύς της αδειας αναστέλλεται:

α)Εαν επεβλήθη ποινή πειθαρχική στερήσεως του δικαιώματος της ασκήσεως, β) εάν κατεγνώσθη στέρησις πολιτικών δικαιωμάτων, δι' ωρισμένον χρόνον, γ) εν περιπτώσει καταδίκης ή εκτοπίσεως επί παραβάσει των διατάξεων του Α.Ν. 1075/1938. Καθ' ολας τας ανωτέρω περιπτώσεις η αναστολή διαρκεί, εφ'όσον διαρκούν αι ως άνω στερήσεις.

'Αρθρο 7:

Η χορηγηθείσα άδεια ανακαλείται, πλην της περιπτώσεως του αρθ. 5, δι' αποφάσεως του Υπουργού, δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

1) Όταν εχορηγήθη, εκ πλάνης περί την υπάρξιν των προς χορήγησιν αυτής απαιτουμένων προϋποθέσεων

2) όταν ο ιατρός δεν ασκήση την ιατρικήν επί μίαν συνεχή πενταετίαν και κατά τον αυτόν χρόνον απομακρυνθή των επιστημονικών του ασχολιών

3) όταν ο ιατρός συνεπεία σωματικής ή διανοητικής βλάβης ή νοσήματος ή συνεπεία εξαντλήσεως των σωματικών ή διανοητικών του δυνάμεων, απώλεσε την προς άσκησιν της ιατρικής ικανότητα και δεν παρουσιάζει πλέον τας αναγκαίας εγγυήσεις δια την άσκησιν του ιατρικού επαγγέλματος ,

4)όταν καθ' υποτροπήν κατεδικάσθη ο ιατρός επί πλημμελήματι συνεπαγομένω στέρησιν των πολιτικών δικαιωμάτων ή επί παραβάσει του Α.Ν. 1075/1938.

Κατά τας ανωτέρω υπ' αριθ. 2 και 3 περιπτώσεις η ανάκλησις γίνεται μετά προηγουμένην γνώμην του Α.Π.Σ.Ι.

'Αρθρο 8:

Το δικαίωμα ασκήσεως της ιατρικής εν περιπτώσει ακυρώσεως ή ανακλησεως της αδειας ανακτάται δια νέας αδειας, όταν εξελιπον οι λόγοι, εξ ων προεκλήθη η ακύρωσις ή ανάκλησις.

Εις την περίπτωσην του εδαφ. 2 του προηγουμένου άρθρου η νέα άδεια χορηγείται μετά ετησίαν άσκησιν συμφώνως προς το αρθ. 3 του παρόντος Νόμου.

Όταν η ανάκλησις οφείλεται εις τον εν εδαφ. 3 του προηγουμένου άρθρου λόγον, η νέα άδεια χορηγείται μετά γνώμην του Α.Π.Σ.Ι.

'Αρθρο 9:

1. Ο ιατρός δύναται, τηρουμένης της διατάξεως του αρθ. 4 του παρόντος Νόμου να μεταβάλλη τον τόπον της επαγγελματικής του εγκαταστάσεως. Απαιτείται όμως προηγουμένως δήλωσις σχετική προς το Υγειον. Κέντρον και τον Ιατρικόν Σύλλογον μετά σημειώσεις του τόπου της νέας του εγκαταστάσεως, εάν ο τόπος, εις τον θα μεταφέρη την εγκατάστασιν του, δεν υπάγηται εις άλλον σύλλογον, άλλως απαιτείται και δήλωσις προς το Σύλλογον της νέας του επαγγελματικής εγκαταστάσεως, συνοδευομένη μετ' αποσπάσματος του μητρώου του Συλλόγου, ου διετέλει μελος.

2.Εν τη δευτέρα περιπτώσει της προηγουμένης παραγράφου η μεταβολή ανακοινούται υπό των Συλλόγων εις το οικειον Υγειονομικόν Κέντρον και τον Π.Ι.Σ.

Άρθρο 10:

Οι μέχρι της 1ης Ιαν. 1939 έχοντες αποκτήσει επί τη βάσει των υφισταμένων Νόμων το δικαίωμα ασκήσεως της ιατρικής και εγγεγραμμένοι μέχρι της χρονολογίας ταύτης εις τους Συλλόγους απαλλάσσονται της υποχρεώσεως αιτήσεως αδείας ασκήσεως του αρθ. 1 και 2 λογιζόμενοι αυτοδικαίως έχοντες ταυτην. Η διάταξις αυτή δεν επηρεάζει την εφαρμογήν των λοιπών διατάξεων του παρόντος Νόμου.

Άρθρο 11: Ασυμβίβαστα

1. Ιατροί κατέχοντες μόνιμον δημοσίαν θέσιν παρα Πολιτικάς Υπηρεσίαις δεν δικαιούται εις ελευθέραν άσκησιν της ιατρικής.

Η διάταξις αυτή δεν εφαρμόζεται προκειμένου περί των ήδη υπηρετούντων, παρα Πολιτικάς Υπηρεσίαις ιατρών Υπαλλήλων των δικαιουμένων ν' ασκώσι και ασκούντων ιδιωτικώς το Ιατρικόν επάγγελμα.

2. Κατ' εξαίρεση δύναται να επιτραπή παρά του Υπουργού Κρατικής Υγιεινής και Αντιληψεως εις τους κατέχοντες μόνιμον δημοσίαν θέσιν ιατρούς εις Δημόσια Νοσηλευτικά ή Υγειονομικά Ιδρύματα, κατόπιν αιτήσεως των, η ελεύθερα άσκησις της Ιατρικής.

Άρθρο 12: Μετεκπαίδευσις

Β.Δ/μα εκδιδόμενον προτάσει των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Κρατικής Υγιεινής και Αντιληψεως δύναται να επιβάλη την υποχρεωτικήν μετεκπαίδευσιν των ασκούντων την Ιατρικήν.

Δια του αυτού Δ/τος καθορίζονται τα της διάρκειας και του τρόπου της μετεκπαίδευσεως ως και πάσα αναγκαία σχετική λεπτομέρεια.

Άρθρο 13: Καθήκοντα και υποχρεώσεις του ιατρού

Ο ιατρός οφείλει να ασκή ευσυνειδήτως το επάγγελμα αυτού και να συμπεριφέρηται τόσον εν τη ενασκήσει του επαγγέλματος, όσον και εκτός αυτής κατά τρόπον αντάξιον της αξιοπρεπείας και εμπιστοσύνης τας οποίας απαιτεί το Ιατρικόν Επάγγελμα.

Άρθρο 14:

Απαγορεύεται η πλανοδιακή άσκησις της Ιατρικής.

Τακτικά περιηγήσεις προς παροχήν ιατρικής συνδρομής επιτρέπονται τη εγκρίσει του οικείου Ιατρικού Συλλόγου, όταν συνηγορούν προς τούτο ιδιαίτερα τοπικά συνθήκαι.

Άρθρο 15:

Απαγορεύεται εις τους Ιατρούς να δέχωνται συστηματικώς καθ' ωρισμένας ημέρας και ώρας αρρώστους, προς εξέτασιν ή θεραπείαν εν πόλει η χωρίω, ένθα δεν είναι εγκατεστημένοι επαγγελματικώς, όταν εν τη πόλει ή τω χωρίω τούτω υπαρχη εγκατεστημένος άλλος Ιατρός. Εάν η πόλις ή το χωρίον ευρίσκεται εκτος της περιφέρειας του Ιατρικού Συλλόγου, απαιτείται άδεια του Ιατρικού Συλλόγου, εις

τον οποίον τούτο υπάγεται. Κατ' αναλογία τα αυτά ισχύουν και προκειμένου περί ειδικού ιατρού. Η απαγορεύσις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζεται εις τας υφισταμένας κατα την ισχύν του παρόντος Νόμου καταστάσεις.

'Αρθρο 16:

Κατά την διάρκειαν της παραμονής εν θερέρω ή λουτροπόλει δια παραθερισμόν ή λουτροθεραπείαν ο ιατρός οφείλει να απέχει της ασκήσεως του επαγγέλματος αυτού, εφ'όσον υπάρχει εγκατεστημένος άλλος ιατρός, πλην αν πρόκηται περί επειγούσης ανάγκης η περί αρρώστων, οι οποίοι, διετέλουν και προηγουμένως υπό την θεραπείαν αυτού ή περί Συμβουλίου κατόπιν προσκλήσεως υπό θεράποντος ιατρού.

'Αρθρο 17:

1. Ο ιατρός δεν δύναται να διατηρή πλειότερα του ενός Ιατρεία. Εξαιρούνται τα εξωτερικά ιατρεία των κλινικών. Δύο ή πλειότεροι ιατροί διαφόρου ειδικεύσεως δύναται να διατηρώσιν εν κοινόν ιατρείον, οφείλουσιν όμως τους οικονομικούς όρους, υφ' ους θα γίνεται η συνεργασία αύτη να υποβάλωσι προηγουμένως εις τον οικείον Ιατρικόν Σύλλογον, όστις δι' ητιολογημένης αποφάσεως του Δ.Σ. αυτού δύναται ν' απορρίψη εν μέρει ή εν όλω ή να τροποποιήση τούτους. Κατά της αποφάσεως ταύτης επιτρέπεται προσφυγή εις τον υπουργείο Κρατικής Υγιεινής και Αντιλήψεως, όπερ αποφαινεται τελικώς μετά γνωμάτευσιν του Ανωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου.
2. Ο Ιατρός ο οποίος έχει ίδιον Ιατρείον δεν δύναται να έχη συγχρόνως και έτερον από κοινού μετ' άλλου.
3. Ιατρείον υπό την έννοιαν του παρόντος άρθρου είναι ο χωρος, εν τω οποίω γίνονται δεκτοί άρρωστοι προς εξέτασιν ή περιπατητικήν θεραπείαν.
4. Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουσι και δια τα μικροβιολογικά, βιοχημικά και λοιπά επιστημονικά εργαστήρια.

'Αρθρο 18:

Απαγορεύεται εις τους Ιατρούς να δέχωνται συστηματικώς αρρώστους προς εξέτασιν ή θεραπείαν εντος φαρμακείων, ή εντος χώρων, ένθα παραγονται ή πωλούνται εμπορεύματα ή εις εξαρτήματα τοιούτων χώρων.

'Αρθρο 19:

Απαγορεύεται εις τους Ιατρούς:

1. Ν' ασκούν έτερα επαγγέλματα όταν, δια της ασκήσεως ταύτης παρακωλύεται η ευσυνειδητος άσκησης της ιατρικής ή τίγεται η αξιοπρεπεια του ιατρικού επαγγέλματος.
2. Η σύγχρονος άσκησης του ιατρικού και φαρμακευτικού επαγγέλματος. Εις την απαγόρευσιν ταύτην δεν υπάγεται η παρα ιατρού πώλησις φαρμάκων η προβλεπόμενη υπό της Φαρμακευτικής Νομοθεσίας.
3. Η αναγραφή συμβολικών συνταγών και ο συνεταιρισμός μετά φαρμακοποιών.
4. Η υπηρεσία, ή οπωσδήποτε εξάρτησις από επιχειρήσεως εχούσης, ως σκοπόν την παρασκευήν ή πώλησιν φαρμάκων και θεραπευτικών εν γένει ειδών προς τον σκοπόν διαφημίσεως των παρασκευαζομένων ή πωλουμένων τοιούτων ειδών.
5. Η απεμπόλισις της επαγγελματικής αυτών αυτοτελείας.
6. Η παροχή ή ληψις ποσοστών επί της ιατρικής αμοιβής
7. Η συγκάλυψις δια του ονόματος ή καθ' οιονδήποτε τρόπον προστασία προσώπων

προς παράνομον άσκησης της ιατρικής

8. Η καθ' οιονδήποτε τρόπον αγγελία ότι δέχονται να θεραπεύσουν δωρεάν αρρώστους.

9. Η χρησιμοποίησις μεσαζοντων προς προσέλκυσιν πελατείας.

'Αρθρο 20:

Εις ιατρούς, υπηρετούντας εις πάσης φύσεως διαγνωστικά, θεραπευτικά και συμβουλευτικά ιατρεία του Κράτους, των Δήμων και Κοινοτήτων ή φιλανθρωπικών οργανισμών απαγορεύεται να παρέχουν εντος των εν λόγω ιατρείων θεραπευτικήν συνδρομήν εις μη απόρους, πλην εν περιπτώσει επιτακτικής ανάγκης.

'Αρθρο 21:

Κατόπιν σχετικής αιτήσεως και εν ω μέτρω απαιτεί ο σκοπός, δι'ον προορίζονται, ο Ιατρός οφείλει να παρέχη εις τας δημοσίας αρχάς και δια την χρήσιν των Αρχών τούτων τας απαραίτητους πληροφορίας και βεβαιώσεις περί των ιατρικών παρατηρησεων, τας οποίας είναι εις θέσιν να παράσχη δια πρόσωπα, τα οποία λαμβάνουσι σύνταξιν ή ζητούσι την απονομήν συντάξεως ή οιασδήποτε άλλης μορφής δημοσίας βοήθειας.

'Αρθρο 22:

Απαγορεύεται:

1. Η έκδοσις ιατρικών πιστοποιητικών και πάσης φύσεως ιατρικών γνωνατεύσεως άνευ μνείας του σκοπού δια τον οποίον προορίζονται ως και του ονόματος του λήπτου του πιστοποιητικού.

2. Η έκδοσις πιστοποιητικού περί θεραπευτικών μέσων, τροφίμων και ευφραντικών ή εκθέσεων περί τούτων άνευ μνείας του λήπτου του πιστοποιητικού και της δηλώσεως αυτού ότι δεν μέλλει τούτο να δημοσιευθή εις μη ιατρικα περιοδικα ή μη ιατρικάς εφημερίδας ή εις φύλλα και φυλλάδια επί σκοπώ εμπορικής εκμεταλλεύσεως.

3. Η δημοσίευσις τοιούτου περιεχομένου πιστοποιητικών και εκθέσεων παρ'οιουδήποτε εις εφημερίδας ή άλλα έντυπα επί σκοπώ διαφημισεως, εξαιρουμένων των εντυπων των προοριζομένων να κυκλοφορήσωσι μόνον μεταξύ των Ιατρών.

4. Δια Δ/τος προκαλουμένου προτάσει του επί της Κρατικής Υγιεινής και Αντιληψεως Υπουργού μετά γνώμην του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου δύνανται να ορισθώσι γενικοί κανόνες αφορώντες την σύνταξιν των ιατρικών πιστοποιητικών.

'Αρθρο 23:

Ο ιατρός οφείλει να τηρή απόλυτον εχεμύθειαν δια παν, ότι είδεν, ήκουσεν, έμαθεν ή ηννόησεν εν τη ασκήσει του επαγγέλματος αυτού, και το οποίον αποτελεί απόρρητον του αρρώστου ή των οικείων αυτού, εξαιρέσει των περιπτώσεων καθ'ας ειδικαί διατάξεις Νόμων τον υποχρεώνουσιν εις την αποκάλυψιν του απορρήτου τούτου.

'Αρθρο 24:

Ο ιατρός οφείλει να παρέχη μετά ζήλου, ευσυνειδησίας και αφορσιώσεως την

ιατρικήν αυτού συνδρομήν, συμφώνως προς τας θεμελιώδεις αρχάς της ιατρικής επιστήμης, και της κτηθείσης πείρας, τηρών τας ισχυούσας διατάξεις περί διαφυλάξεως των ασθενών και προστασίας των υγείων.

'Αρθρο 25:

1. Πας ιατρός οφείλει να παρέχη κατα πάσαν ώραν της ημέρας ή της νυκτός την πρώτην ιατρικήν βοήθειαν επί αιφνιδίων κλπ. επικινδύνων ή σοβαρών ασθενειών και ατυχημάτων, χωρίς να εξαρτά την παροχήν της συνδρομής αυτής εκ της αμέσου πληρωμής.

2. Της υποχρέωσης ταύτης απαλλάσσεται ο ιατρός όταν υπάρχωσι λόγοι δικαιολογούντες αυτόν, ή όταν η βοήθεια, δύναται να παρασχεθή υπό άλλου προχειροτέρου ιατρού.

3. Το αρθ. 636 του Ποιν. Νόμου, όσον αφορά τους ιατρούς καταργείται.

'Αρθρο 26:

Ουδεμία διαφήμισις δι' οιοδήποτε μέσου επιτρέπεται, σχετιζομένη με την εξάσκησιν της ιατρικής, εφ' όσον υπερβαίνει τα όρια τα καθοριζόμενα δια του κατά το αρθ. 27 του παρόντος Νόμου προβλεπομένου δεοντολογικού κανονισμού.

'Αρθρο 27:

1. Ο Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος συντάσσει δεοντολογικόν κανονισμόν των επαγγελματικών καθηκόντων και υποχρεώσεων του ιατρού, περιέχοντα και άλλους κανόνας ικανούς να περιφρουρήσωσιν την τιμήν και αξιοπρέπειαν του Ιατρικού επαγγέλματος.

2. Ο δεοντολογικός κανονισμός, εγκρινομενος δια του Υπουργού της Κρατικής Υγιεινής και Αντιλήψεως τίθεται εν ισχύι δια Β.Δ/τος, αι δε διατάξεις αυτού είναι υποχρεωτικάί δια του ιατρούς.

3. Μέχρι της εκδόσεως του υπό των προηγουμένων παραγράφων προβλεπομένου δεοντολογικού κανονισμού εξακολουθεί ισχύον το από 1ης Μαρτ. 1926 Δ/μα" περί προσκαίρου κώδικος της δεοντολογίας του ιατρικού επαγγέλματος " εφ' όσον δεν αντίκειται εις τον παρόντα Νόμον.

ΤΜΗΜΑ Β'

'Αρθρο 28:

Εις την αρμοδιότητα του Υπουργού Κρατικής Υγιεινής και Αντιλήψεως, ως κατωτέρω καθορίζεται αύτη, υπάγονται τα της ρυθμίσεως της καταβλητέας εις τους ιατρούς αμοιβής, ως και τα αφορώντα εν γένει τας συνθήκας εργασίας των ιατρών ζητήματα.

'Αρθρο 29:

1. Δια Β.Δ/τος, εκδιδομένου μετά την γνωμάτευσιν του Ανωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου και γνώμην του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου, εγκρίνεται πίναξ των καθ' έκαστον ιατρικών και ιατροδικαστικών υπηρεσιών και των οφειλομένων δι' εκάστην τούτων αμοιβών.

2. Εντος των ορίων των εν τω, κατα τ' ανωτέρω β.Δ/τος οριζομένων αμοιβων, κανονίζεται η αμοιβή του ιατρού, αναλόγως των συνθηκών εκαστης περιπτώσεως, ίδια δια της φύσεως και των δυσχερειών της παρασχεθείσης συνδρομής, της περιουσιακής καταστάσεως του προς πληρωμήν υποχρέου, των τοπικών συνθηκών

κλπ.

'Αρθρο 30:

1.Τα όρια των εν τω κατα το προηγούμενον άρθρον, δημοσιευομένων πίνακι αμοιβών, δύναται δια την όλην ή μέρος της περιφέρειας ιατρικού τινός συλλόγου να μεταβληθώσιν , ως προς πάσας ή τινας ιατρικάς πράξεις, δι' Υπουργικής Αποφάσεως, εκδιδομένης μετα γνωμάτευσιν του Ανωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου, προτάσει του οικείου συλλόγου, υποβαλλομένη δια του Πανελληνίου ιατρικού Συλλόγου.

2.Καθ'ας περιπτώσεις δεν πρόκειται περί ιατρικής συνδρομής εκ των εν τω Δ/τι οριζομένων, η αμοιβή κανονίζεται κατ' αναλογίαν επί τη βάσει άλλων εν τω πίνακι αναγραφομένων περιπτώσεων.

'Αρθρο 31:

Η παρά του ιατρού λήψις κατωτέρας του εν εκάστη περιπτώσει και εν εκάστη περιφέρεια ισχύοντος κατωτάτου ορίου ιατρικής αμοιβής ή η μη λήψις ουδεμίας αμοιβής, ουδαμώς αντίκειται εις τας διατάξεις του παρόντος Νόμου εφ'όσον δεν γίνεται προς αθέμιτον συναγωνισμόν και διαφήμισιν.

'Αρθρα 32-34:

(Καταργήθησαν δια του αρθ. 11 Α.Ν. 1843/1951)

'Αρθρο 35: Περί εκδίκασεως των απαιτήσεων των ιατρών

Αι διαφοραί αι αντικείμενον έχουσαι την αμοιβην των ιατρών εκδικάζονται ως ακολούθως:

1) Ο δικαιούχος της απαιτήσεως δι'αιτήσεως του, εν η αναγράφονται αναλυτικώς και ωρισμένως αι επισκέψεις, επεμβάσεις, οδοιπορικά έξοδα και εν γένει η ιατρική συνδρομή του και η αξιουμένη αμοιβή του, απευθύνεται προς τον ειρηνοδίκην μεν, εάν η αξιουμένη αμοιβή δεν υπερβαίνει τας πέντε χιλιάδας δραχμών, προς τον πρόεδρον δε των πρωτοδικών εάν υπερβαίνει ταύτας.

2) Αρμόδιος ειρηνοδίκης ή πρόεδρος είναι ο του τόπου της παροχής της ιατρικής συνδρομής ή της κατοικίας του εναγομένου.

'Αρθρο 36:

1.Ο πρόεδρος ή ο ειρηνοδίκης ορίζει παραχρήμα δικάσιμον εντος των δέκα ημερών από της επιχειρήσεως της αιτήσεως δια πράξεως επ' αυτής γραφομένης. Αντίγραφον της αιτήσεως και της επ' αυτής πράξεως κοινοποιείται προς τον εναγόμενον τουλάχιστον τρεις ημέρας, προ της δικασίμου.

2.Εαν ο εναγόμενος κατοική εκτος της έδρας του προέδρου ή του ειρηνοδίκου ορίζεται εν τη πράξει ανάλογος προθεσμία.

3.Κατά την ορισθείσαν ημέραν και ώραν προς συζήτησιν οι ενδιαφερομένοι υποχρεούνται να εμφανισθώσι προσωπικώς, ενώπιον του προέδρου, ή του ειρηνοδίκου μετά ή άνευ πληρεξουσίου και να προσκομίσωσι τα προς απόδειξιν ή ανταπόδειξιν μέσα. Η δια μόνον πληρεξουσίου παράστασις συγχωρείται μόνον εν περιπτώσει κωλύματος ή ασθενείας, ων η δικαιολογία αφίεται εις την κρίσιν του δικάζοντος προέδρου ή ειρηνοδικείου . Εν τοιαύτη περιπτώσει η πληρεξουσιότης δύναται να δοθή και ιδιωτικού εγγράφου εφ' απλού χάρτου, επικυρουμένης της

γνησιότητας της υπογραφής του εντολέως παρά της οικείας αστυνομικής αρχής ή του ειρηνοδίκου.

'Αρθρο 37:

1.Ο πρόεδρος ή ο ειρηνοδίκης κρίνει εκ των ενόντων, μη δεσμευόμενος εκ των περί αποδείξεως διαταξεων του νόμου.

Ακροάται των ενδιαφερομένων, εξετάζει τους εκατέρωθεν προτεινομένους μάρτυρας, εκτιμά πάσαν άλλην απόδειξιν και αποφαινεται κατ' ελευθέραν εκτίμησιν επί της διαφοράς.

Εγγραφοι προτάσει δεν απαιτούνται.

2.Ορκον επαγόμενον υπό διαδίκου μη αυτοπροσώπως παρισταμένου ή εις διάδικον μη αυτοπροσώπως παριστάμενον δεν είναι υποχρεως να επιβάλη ο πρόεδρος ή ο ειρηνοδίκης , εξ' άλλου δε δύναται να επιβάλη δικαστικόν όρκον, ως αναπληρωματικόν , εις τον ενάγοντα ιατρόν και εάν ουτος ουδεμίαν προσεκόμισεν απόδειξιν.

3.Εν περίπτωση διώξεως επί ψευδορκία λόγω του ούτω δοθέντος επακτού ή δικαστικού όρου είναι πάντοτε δεκτοί μάρτυρες.

'Αρθρο 38:

Η παροχή της ιατρικής συνδρομής τεκμαίρεται γενομένη επί σκοπώ πληρωμής.

'Αρθρο 39:

Εάν εξ οιουδήποτε λόγου παρίσταται αναγκαία η εις ετέραν δικάσιμον αναβολή ή εξακολούθησις της συζητήσεως, ο προέδρος ή ο ειρηνοδίκης ορίζει τοιαύτην νεαν δικάσιμον εντός δέκα ημερών το βραδύτερον. Της περί αναβολής πράξεως δεν απαιτείται κοινοποιήσις εάν παρίσταντο αμφότεροι οι διάδικοι ή οι πληρεξούσιοι αυτών. Δευτέρα αναβολή δεν συγχωρείται.

'Αρθρο 40:

1.Εαν ο εναγόμενος δεν εμφανισθή ,καίτοι προσηκόντως κλευτεθείς, ο πρόεδρος ή ο ειρηνοδίκης προβαίνει εις την εξακρίβωσιν και επίλυσιν της διαφοράς, μη λαμβανομένης υπ' οψει της απουσίας αυτού.

2.Κατά της αποφάσεως ταύτης δεν επιτρέπεται ανακοπή. Εαν δεν εκλητεύθη προσηκόντως αναβάλλεται η συζήτησις κατα το αρθ. 39 επί τω σκοπώ κλητεύσεως αυτού. Μη εμφανισθέντος του ενάγοντος ματαιούται η συζήτησις άνευ καταδίκης αυτού εις έξοδα υπερ του εναγομένου.

'Αρθρο 41:

Η απόφασις του προέδρου ή του ειρηνοδίκου εκδίδεται ει δυνατόν παράχρημα πάντως δεν εντος τριών ημερών το βραδύτερον από της συζητήσεως.

'Αρθρο 42:

Ο ηπτηθείς εκ των διαδίκων, εάν η απόφασις του ειρηνοδίκου υπερβαίνη τας δισχιλίας δραχμάς ή του προέδρου τας δεκακισχιλίας, δικαιούται να ασκήση κατ' αυτής έφεσιν, εντος οκταημέρου προθεσμίας αρχομένης από της νομίμου

κοινοποιήσεως της αποφάσεως παρατεινομένης δε λόγω αποστάσεως μόνον επί δέκα ημέρας.

Η έφεσις αναστέλλει την εκτέλεσιν της καθ' ης αυτη αποφάσεως.

Άρθρο 43:

Η έφεσις, ασκουμένη δια καταθέσεως κατά τους συνήθεις τύπους, απευθύνεται, εάν μεν πρόκειται περί αποφάσεως ειρηνοδίκου, ενώπιον του αρμοδίου προέδρου πρωτοδικών, εάν δεν πρόκειται περί αποφάσεως του προέδρου πρωτοδικών ενώπιον του αρμοδίου προέδρου εφετών.

Άρθρο 44:

Αντιγραφον της εφέσεως υποβάλλεται υπό του επιμελεστέρου των διαδικών εις τον πρόεδρον ενώπιον του οποίου αυτή απευθύνεται, οστις οφείλει παραχρήμα να ορίση δι απράξεως του τόπον και χρόνον προς σύζητήσιν αυτής, ης αντίγραφον μετά της πράξεως, γραφομένης κάτωθι του υποβληθέντος αντιγράφου της εφέσεως, κοινοποιείται προς τον αντίδικον τουλάχιστον τρεις ημέρας, προ της δικασίμου. Κατάθεσις προστίμου δεν απαιτείται.

Άρθρο 45:

Η έφεσις δικάζεται κατα τα εν αρθ. 37 οριζόμενα, προκειμένου δε περί αναβολών εφαρμόζονται αναλόγως αι διατάξεις των αρθ. 39 και 40. Ενδίκον μέσον κατα της εφέσεως αποφάσεως δεν επιτρέπεται.

Άρθρο 46:

Αι απαιτήσεις των ιατρών δια την αμοιβήν των παραγράφονται μετά παρέλευσιν πενταετίας από του τέλους του έτους καθ'ο παρεσχέθη η ιατρική συνδρομή. Η αίτησις, εάν συζητηθή, διακόπτει την παραγραφήν από της ημέρας της υποβολής.

Άρθρο 47:

Αι μήπω εισαχθείσαι προς εκδίκασιν απαιτήσεις διέπονται υπό των διατάξεων του παρόντος νόμου.

Άρθρα 48-109:

(Αφορώντα τους ιατρικούς συλλόγους, ετροποποιήθησαν και εκωδικοποιήθησαν δια του Β.Δ. 11 Οκτ. / 7 Νοεμ. 1957)

Άρθρο 110: Κυρώσεις

(Κατηργήθη δια των άρθρ., 371 και 473 Ποιν. Κωδ.)

Άρθρο 111:

Με φυλάκισιν μεχρις ενός ετους και με χρηματικήν ποινήν μέχρι δέκα χιλιάδων

δραχμών τιμωρείται όστις, χωρίς να έχη πτυχίον της Ιατρικής Σχολής ημεδαπού Πανεπιστημίου ή ξένης ομοταγούς σφετερίζεται τον τίτλον του ιατρού.

'Αρθρο 112:

1. Παν πρόσωπον, όπερ, χωρίς να κέκτηται τα εν αρθ. 1 ή 10 του παρόντος Νόμου προσόντα προς άσκησιν της ιατρικής επιλαμβάνεται έστω και επί παρουσία ιατρού της διαγνώσεως ή θεραπείας αρρώστων είτε δια προσωπικών ενεργειών, είτε δια προφορικών ή γραπτών συμβουλών, είτε δι' αλληλογραφίας, τοιχοκολλήσεως, αγγελιών ή πάσης φύσεως δημοσιεύσεων, θεωρείται ασκούν παρανόμως την ιατρικήν και τιμωρείται με τας εν αρθ. 111 του παρόντος Νόμου ποινάς.

2. Θεωρείται ως θεραπευτική επέμβασις και τιμωρείται με τας αυτάς ποινάς του αρθ. 111 του παρόντος Νόμου πάσα πράξις τελουμένη επί σκοπώ καλαισθητικώ οσάκις κατ' αυτήν χρησιμοποιούνται μέσα χειρουργικά ή μηχανήματα τα οποία δια φυσικών ή χημικών παραγόντων δύνανται να συντελέσωσι προς καθορισμόν διαγνώσεως ή να ασκήσωσιν επίδρασιν φυσιολογικήν.

3. Αι διατάξεις της παρ. 1 του παρόντος άρθρου δεν δύνανται να εφαρμοσθώσιν εις φοιτητάς της ιατρικής ενεργούντας ως βοηθούς ιατρού και υπό την διεύθυνσιν τούτου ή τεταγμένους υπό τούτου πλησίον των αρρώστων του ουδέ εις νοσοκόμους, ή μαίας εφ' όσον περιορίζονται εις τα υπό του Νόμου καθοριζόμενα εις αυτούς καθήκοντα και τας εντολάς του θεράποντος ιατρού.

'Αρθρο 113:

Δια φυλάκισεως μέχρις εξ εβδομάδων και δια χρηματικής ποινής μέχρι πέντε χιλιάδων δραχμών τιμωρείται εκείνος, όστις εν ω είναι πτυχιούχος της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, ή άλλης ισοτίμου Πανεπιστημιακής Σχολής ασκεί την ιατρικήν άνευ της υπό του αρθ. 1 του παρόντος Νόμου απαιτουμένης αδείας ή ασκεί την ιατρικήν, εν ω η χορηγηθείσα εις αυτόν άδεια ηκυρώθη ή ανεκλήθη κατά το αρθ. 5 ή ευρίσκεται υπό αναστολήν κατά το αρθ. 6 ή ανεκλήθη κατά το αρθ. 7 του παρόντος Νόμου.

'Αρθρο 114:

Εις την ποινή του προηγουμένου άρθρου υπόκειται η ιατρος όστις ασκεί κατα το αρθ. 1 την ιατρικήν χωρίς να είναι εγγεγραμμένος εις τον Ιατρικόν Σύλλογον ή παρέβη απαγόρευσιν τινά εκ των σημειουμένων εις τας παρ. 2,3,4 και 7 του αρθ. 19 ή όταν παρέβη την υπό των παρ. 1 και 2 του αρθ. 22 επιβαλλομένην αυτώ υποχρέωσιν κατά την έκδοσιν πιστοποιητικού ή εκθέσεως.

'Αρθρο 115:

Εις τας υπό του αρθ. 111 επιβαλλομένας ποινάς υπόκειται όστις κατα παράβασιν της εν τω αρθ. 22 παρ. 3 απαγορεύσεως δημοσιεύει πιστοποιήσεις ιατρών περί θεραπευτικών μέσων τροφίμων και ευφραντικών ή εκθέσεις περί τούτων εις έντυπα προωρισμένα να κυκλοφορήσουν εις το κοινόν και ουχί μεταξύ των ιατρών.

Εις την διάταξιν ταύτην δεν υπάγονται διαφημίσεις αφορώσαι ιαματικάς πηγάς ή ιαματικά μεταλλικά ύδατα.

'Αρθρο 116:

Εις την ποινήν του αρθ. 113 υπόκειται ο ιατρός όστις γίνεται ένοχος του υπό του αρθ. 25 επιβαλλομένου αυτώ καθήκοντος.

'Αρθρο 117:

Με τας αυτάς ποινάς του αρθ. 113 του παρόντος Νόμου τιμωρείται παν πρόσωπον οπερ κατα παράβασιν του αρθ. 19 παρ. 9 χρησιμοποιείται υπό ιατρού προς προσέλκυσιν πελατείας.

'Αρθρο 118:

Εις τας αυτάς ποινάς του αρθ. 113 του παρόντος υπόκεινται οι ιατροί οι παραβαίνοντες την διάταξιν της παρ. 2 του αρθ. 4 του παρόντος νόμου.

'Αρθρο 119:

Δια Β.Δ/των εκδιδομένων προτάσει του Υπουργού Κρατικής Υγιεινής και Αντιλήψεως δύναται να επεκτείνεται η εφαρμογή μέρους ή όλου των διατάξεων του παρόντος νόμου και των δι'αυτού επιβαλλομένων κυρώσεων και επί των ασκούντων το οδοντοιατρικόν επάγγελμα εν Ελλάδι καθως και επί των Οδοντοιατρικών Συλλόγων.

Η ισχύς του παρόντος Νόμου άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

(Εξεδόθη το Β.Δ. 22 Απρ./4 Μαΐου 1939 περί επεκτάσεως διατάξεων τινων του υπ'αριθ. 1565/1939 Α. Νόμου και επί των οδοντοιατρών).